

Rep. nr. 23/17

*

AR. NB-008-16
E/XXXX

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing
d.d. 19 oktober 2017

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van

A..., verpleegkundige, wonend te XXXX,

En

B..., met maatschappelijke zetel te XXXX, vertegenwoordigd door de heer C ,

appellanten met als raadsman meester D loco meester E..., advocaat te XXXX

Tegen

RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN CONTROLE, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, de heer F , verpleegkundige-
controleur en mevrouw G . , attaché, ambtenaren bij geïntimeerde

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 11 september 2017 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder.

- de beroepsakte van appellanten van 10 08 2016, ontvangen op de griffie op 11 08 2016,
- de beroepsbesluiten namens geïntimeerde van 04 11 2016, neergelegd op de griffie op 04 11 2016,
- de vaststelling van rechtsdag op 11 09 2017

Gehoord op de openbare terechtzitting van 11 september 2017.

- meester D in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens appellanten,
- de heer F en mevrouw G in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens geïntimeerde;
- mevrouw A en de heer C .

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 19 oktober 2017, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep

*
* *

- Voorwerp van het oorspronkelijke geschil

Door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle bij het RIZIV werd aan mevrouw A ten laste gelegd dat zij een inbreuk heeft begaan op de bepalingen van de gecoördineerde ZIV-wet van 1994 en op de Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen.

Bij proces-verbaal van vaststelling van 11/06/2014 werden meer bepaald de volgende inbreuken ten laste gelegd

1. Reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren, wanneer deze verstrekkingen niet werden verleend of afgeleverd,
2. Reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren, wanneer deze verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de gecoördineerde ZIV-wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden gesloten krachtens deze zelfde wet

Door het te hoog evalueren van de fysieke

afhankelijkheidstoestand van verzekerden werden ten onrechte te hoge forfaitaire honoraria aangerekend, meer bepaald

- a Het aanrekenen van forfait C daar waar forfait A aanrekenbaar was,
 - b Het aanrekenen van forfait C daar waar forfait B aanrekenbaar was,
 - c Het aanrekenen van forfait B daar waar 7 toiletten per week aanrekenbaar waren,
 - d. Het aanrekenen van forfait B daar waar forfait A aanrekenbaar was,
 - e Het aanrekenen van forfait A daar waar 7 toiletten per week aanrekenbaar waren;
- 3 Reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren, wanneer deze verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de gecoördineerde ZIV-wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens dezelfde wet, meer bepaald

- 4 Het aanrekenen van verstrekkingen met een hogere sleutelletterwaarde dan de werkelijk uitgevoerde verstrekkingen, terwijl de werkelijk uitgevoerde verstrekkingen niet aanrekenbaar waren

Het toedienen van en/of toezicht op parenterale voeding werd aangerekend, terwijl er enterale voeding via maagsonde, gastro- of enterostomiesonde toegediend werd

Deze enterale voeding was niet aanrekenbaar aangezien er ook een forfait C werd aangerekend,

- 5 Reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren, wanneer deze verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de gecoördineerde ZIV-wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens dezelfde wet, meer bepaald

- 6 Het aanrekenen van verstrekkingen die niet aanrekenbaar zijn, gezien ze niet beantwoorden aan de voorwaarden bepaald in de nomenclatuur, met name Er werd een forfait C aangerekend waar geen twee bezoeken per verzorgingsdag werden uitgevoerd. Hier mocht een forfait B verleend in een tijdelijke of definitieve gemeenschappelijke woon- of verblijfplaats van mindervaliden aangerekend worden,

- 7 Reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te

leveren of te laten afleveren, wanneer deze verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de gecoördineerde ZIV-wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens dezelfde wet, meer bepaald

Het aanrekenen van verstrekkingen die niet aanrekenbaar zijn, gezien ze niet beantwoorden aan de voorwaarden bepaald in de nomenclatuur, met name Er werd een forfait C aangerekend waar geen twee bezoeken per verzorgingsdag werden uitgevoerd Hier mocht een forfait B aangerekend worden,

- 8 Reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren, wanneer deze verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de gecoördineerde ZIV-wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens dezelfde wet, meer bepaald

Het aanrekenen van verstrekkingen die niet aanrekenbaar zijn, gezien ze niet beantwoorden aan de voorwaarden bepaald in de nomenclatuur, met name Er werd een forfait C aangerekend zonder dat er een toilet uitgevoerd werd Hier mocht compressietherapie aangerekend worden,

- 9 Reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren, wanneer deze verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de gecoördineerde ZIV-wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens dezelfde wet, meer bepaald.

Het aanrekenen van verstrekkingen die niet aanrekenbaar zijn, gezien ze niet beantwoorden aan de voorwaarden bepaald in de nomenclatuur, met name Er werd aanbrengen van zelf aangerekend zonder dat dit voorgeschreven was en terwijl er geen huidaandoening was zoals bepaald in artikel 8, § 8, 3° van de nomenclatuur De werkelijk uitgevoerde verstrekkingen waren niet aanrekenbaar (aanbrengen van pijnpleister),

- 10 Reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren, wanneer deze verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de gecoördineerde ZIV-wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens dezelfde wet, meer bepaald

Het aanrekenen van verstrekkingen met een hogere sleutelletterwaarde dan de werkelijk uitgevoerde verstrekkingen, met name Er werden verstrekkingen aangerekend verleend in de woon- of verblijfplaats van de rechthebbende, terwijl de verstrekkingen werden verleend in een tijdelijke of definitieve gemeenschappelijke woon- of verblijfplaats van mindervaliden,

- 11 Reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren, wanneer deze verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de gecoördineerde ZIV-wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens dezelfde wet, meer bepaald

Het aanrekenen van verstrekkingen die niet aanrekenbaar zijn, aangezien ze niet voldeden aan de voorwaarden van artikel 8, § 8, 3° van de nomenclatuur, met name Er werden verstrekkingen wondzorg aangerekend waar de wondzorg kon worden uitgevoerd door de rechthebbende zelf of door de mantelzorg,

- 12 Reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren, wanneer deze verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de gecoördineerde ZIV-wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens dezelfde wet, meer bepaald

Het aanrekenen van verstrekkingen die niet aanrekenbaar zijn, aangezien ze niet beantwoordden aan de voorwaarden, met name Er werden verstrekkingen aangerekend die werden uitgevoerd door een andere persoon dan diegene op wiens naam ze werden aangerekend

*
* *

- **De bestreden beslissing**

De Kamer van eerste aanleg, rechtdoende op tegenspraak, verklaarde het beroep van de appellanten ontvankelijk doch ongegrond en bevestigde de bestreden beslissing van 4 november 2015 in al zijn onderdelen

Deze Kamer oordeelde dat zij bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen en stelde vast dat de tenlasteleggingen 1 t/m 10 bewezen waren

Eveneens was deze Kamer de mening toegedaan dat de opgelegde administratieve geldboete correct werd begroot gelet op de ernst van de vastgestelde inbreuken

*
* *

- **De actuele vordering van de partijen**

Het standpunt van de appellanten

Zij zijn van mening dat de Leidend Ambtenaar onbevoegd was waardoor zijn beslissing nietig is. Minstens dient de beslissing van de Leidend Ambtenaar hervormd wat betreft de boete en dient gezegd voor recht dat verzoekers enkel een boete wordt opgelegd voor de overtreding op artikel 73bis, 1° ZIV-wet, doch dat deze boete voor 100 % met uitstel wordt uitgesproken gedurende de periode van 3 jaar.

Het standpunt van de geïntimeerde

De geïntimeerde weerlegt de vermeende onbevoegdheid van de Leidend Ambtenaar en haalt aan waarom aan de appellante niet de maximaal mogelijke geldboete werd opgelegd en een deel met uitstel. Elke zorgverlener is mee verantwoordelijk voor de correcte aanwending van het beperkte budget van de ziekteverzekering en misbruiken ten voordele van een bepaalde zorgverlener, ongeacht diens motieven, kunnen niet getolereerd worden.

*
* *

- **Beoordeling**

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld door de eerste appellante zodat het hoger beroep van deze partij ontvankelijk is.

Het hoger beroep ingesteld door de tweede appellante is niet toelaatbaar. Het hoger beroep betreft enkel de administratieve geldboete. Deze werd alleen opgelegd aan de eerste appellante en niet aan de tweede appellante. Deze had dan ook geen belang of hoedanigheid om hoger beroep aan te tekenen. Haar hoger beroep komt niet toelaatbaar voor. De partijen werden dienaangaande ondervraagd tijdens de openbare terechtzitting.

De waarde van de betwiste verstrekkingen bedroeg nog € 0,00, - en overstijgt niet de € 35 000,00 -, gezien de appellanten vrijwillig het volledig ten laste gelegde bedrag hebben terugbetaald. Volledigheidshalve verwijst de Kamer van beroep naar de parlementaire voorbereidingen van de Wet

van 19 maart 2013 houdende diverse bepalingen inzake gezondheid (DOC 53, 2600/001, blz 14) waar uitdrukkelijk wordt bepaald dat onder de waarde van de betwiste verstrekkingen wordt verstaan het verschuldigd bedrag dat overblijft na aanrekening van elke terugbetaling uitgevoerd tussen de kennisgeving van het proces-verbaal van vaststelling en het aanhangig maken van de zaak bij de Leidend ambtenaar of de Kamer van eerste aanleg. Er kan dan ook niet anders dan vastgesteld worden, gelet op de volledige terugbetaling, dat de Leidend ambtenaar wel degelijk bevoegd was om een beslissing te nemen.

De vordering van de verzoekers strekt er toe de beslissing van de Kamer van eerste aanleg te horen hervormen wat betreft de administratieve geldboete en te horen zeggen dat deze boete voor 100 % met uitstel wordt uitgesproken gedurende de periode van 3 jaar.

Zij kunnen zich niet akkoord verklaren met deze boete om verschillende redenen.

De Kamer van beroep stelt vast dat de appellanten voor € 155 866,87 ten onrechte prestaties hebben aangerekend aan het RIZIV, wat zeker niet weinig is. De bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg wordt immers niet aangevochten op gebied van ten onrechte aanrekenende prestaties en tenlasteleggingen, enkel op gebied van de opgelegde boete. De tenlasteleggingen werden trouwens toegegeven en blijken voldoende uit de gevalsbespreking. Het feit dat de appellanten de ten onrechte aangerekende prestaties terugbetaald hebben, toont ook aan dat deze niet verschuldigd waren.

Het kan niet dat de appellanten prestaties aanrekenen aan de gemeenschap die niet eens werden gepresteerd. Dit komt neer op bedrog en oplichting van het RIZIV. Deze erge feiten kunnen niet door de beugel en dienen ernstig bestraft. Zo werd bij enkele verzekerden dagelijks een toilet aangerekend wanneer uit de verklaringen en stukken blijkt dat zij slechts één keer per week door een verpleegkundige werden gewassen. De sociale zekerheid heeft bovendien geen geld te veel. Er dient continu bespaard om de rekeningen niet te veel te laten ontsporen. In casu ging het om een bedrag van bijna 40 000 euro bij 15 verzekerden voor 7 324 verstrekkingen. Voor deze ernstige feiten op een relatief korte periode (13 juni 2012 t/m 30 november 2013, nog geen anderhalf jaar) kan er geen administratieve geldboete met 100 % uitstel toegekend worden.

Wat de andere feiten betreft stelt de Kamer van beroep vast dat ook hier ernstige misbruiken werden gepleegd door de appellanten. Er is valsheid in geschrifte en gebruik ervan wanneer de appellanten prestaties aanrekenen op naam van de tweede appellante wanneer er nadien toegegeven wordt dat de prestaties aangerekend op naam van Mevrouw A niet door haar werden gepresteerd. De prestaties werden geleverd door een student die niet aan de wettelijke voorwaarden voldeed. Het dus ging om prestaties die niet voldoen aan de voorwaarden van de wet om een terugbetaling toe te laten, temeer dat de prestaties werden aangetekend op naam van de eerste appellante. De appellanten wisten maar al te goed dat zij deze prestaties niet konden aanrekenen, maar

deden het toch

De andere tenlasteleggingen (2 t/m 10) zijn ook niet van de poes. Zo werden er verstrekkingen aangerekend van forfait C waar het forfait A aanrekenbaar was of bv 7 toiletten. Het gaat hier om manifeste en systematische overschattingen van de Katzschaal die niets te maken hebben met onervarenheid, onwetendheid of goede trouw. Ook de andere tenlasteleggingen hebben betrekking op hoge bedragen, zelfs al werkten de appellanten toen met 15 verpleegkundigen. Dat de eerste appellante het verschil niet kent tussen enterale voeding en parenterale voeding komt volstrekt ongeloofwaardig voor. Zij diende dan ook de juiste gegevens in de computer in te brengen en wanneer dit niet ging de softwarefirma hiervan verwittigd hebben. Zij mocht in elk geval geen prestaties aanrekenen die niet correct waren, hetgeen zij toch deed.

De eerste appellante verdiende € 325.436 per jaar. Wanneer er bijvoorbeeld rekening gehouden wordt met een bruto uurloon van 35 of 40 euro per uur – dit kan immers variëren naar gelang de prestaties –, dan heeft de eerste appellante, zelfs wanneer 40 euro aangerekend wordt, 8.135,9 uur gewerkt dit jaar. Wanneer dit aantal uren wordt gedeeld door 365 dagen, dan komt de Kamer van beroep aan 22,29 uur per dag, elke dag van het jaar voor de eerste appellante. Dit kan dus niet. Niemand kan dit volhouden wanneer er amper 1,7 u rest om te slapen, eten, en andere bezigheden buiten het werk. Deze redenering bevestigt de voorgaande overwegingen dat er meer dan ernstig werd gesjoemeld door de appellanten. In dergelijke omstandigheden kan er aan de eerste appellante geen uitstel worden verleend. De opgelegde sanctie hield reeds rekening met de terugbetalingen en de medewerking aan het onderzoek. De terugbetalingen zijn echter geen straf maar een herstelmaatregel. Ook werd in aanmerking genomen dat de eerste appellante stukken neerlegt om dergelijke toestanden te vermijden in de toekomst. Dit verklaart waarom niet de maximum boete werd opgelegd en waarom een deel van de administratieve geldboete werd opgelegd met uitstel. Met de eerste rechter en de Leidend Ambtenaar is de Kamer van beroep het eens dat de administratieve geldboete correct werd begroot en opgelegd gezien de ernst van de feiten en de hierboven geschetste manifeste overtredingen en de grootte van het bedrag van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, zodat er geen redenen voorhanden zijn om nog meer uitstel toe te kennen.

De strafbare feiten werden gepleegd door de eerste appellante. Het is niet omdat de schade intussen werd vergoed dat de strafbare feiten verdwenen zijn. Het is juist omwille van het feit dat de appellanten intussen de ten onrechte aangerekende prestaties hebben terugbetaald en dat de eerste appellante geen voorgaanden heeft, dat haar niet een zwaardere boete werd opgelegd en dat de administratieve geldboete voor een deel met uitstel werd uitgesproken.

Intussen betaalde de eerste appellante de administratieve geldboete reeds af aan 1.750 euro per maand. Haar wordt toegelaten het resterend bedrag van de administratieve geldboete, meer de verschuldigde intresten, af te betalen a rato van € 1.750 per maand, en voor de eerste keer op 19

november 2017, met dien verstande dat wanneer de eerste appellante één keer in gebreke blijft, de totale resterende schuld ineens eisbaar wordt door de geïntimeerde zonder ingebrekestelling of aanmaning

Het hoger beroep beperkt beroep komt ongegrond voor Enkel kan de zorgverlener toegestaan worden het resterend bedrag van de administratieve geldboete af te betalen zoals hierna vermeld

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006,

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement,

Recht doende op tegenspraak

Verklaart het hoger beroep van de tweede appellante niet toelaatbaar

Verklaart het hoger beroep van de eerste appellante ontvankelijk doch principieel ongegrond Bevestigt derhalve de bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 25 juli 2016

Staat de eerste appellante echter wel toe het resterend bedrag van de administratieve geldboete meer de verschuldigde interesten, af te betalen a rato van € 1 750 per maand, en voor de eerste keer op 19 november 2017, met dien verstande dat wanneer de eerste appellante één keer in gebreke blijft, de totale resterende schuld ineens eisbaar wordt door de geïntimeerde zonder ingebrekestelling of aanmaning

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 17 oktober 2017 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Jan Vilain, magistraat, Voorzitter van de Kamer van beroep,
- Martin Volcke, griffier

Volgen de handtekeningen.

De griffier,

De Voorzitter,

Martin Volcke

Jan Vilain

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Jan Vilain, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter, dokter André Tielens en dokter Eva Traey, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Diego Backaert en de heer Sam Cordyn, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van verpleegkundigen

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier

De beslissingen van de Kamer van beroep zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (artikel 156, § 1, eerste lid). De verschuldigde sommen worden binnen de dertig dagen volgend op de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde beslissingen betaald. Bij gebrek aan betaling binnen die termijn, brengen de nog verschuldigde sommen van rechtswege interesten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, § 3, van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening, te rekenen vanaf het verstrijken van die termijn (artikel 156, § 1, tweede lid).

